

РЕШЕНИЕ

№ 4895

гр. София, 13.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **8172** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Р. Ж. С., срещу Решение от 01.04.2024г., постановено по НАХД № 731/2024 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 8-ми състав.

В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение като се оспорва извода на районния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения процесуалните и материалните норми, поради това се иска отмяна на въззивното решение и на потвърдения с него санкционен акт.

Ответникът по касацията – началник сектор „Охранителна полиция“ при 05 РУ-СДВР, в депозирани чрез процесуалния си представител писмени бележки оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема

следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С Наказателно постановление № 19/31.01.2023г., издадено от началник сектор „Охранителна полиция“ при 05 РУ-СДВР, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000,00лв. на основание чл.30 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия, за нарушение по чл.21, т.3 от същия закон.

С обжалваното в настоящето производство решение, съдът е потвърдил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато нарушение на процесуалните права и процесното наказателно постановление съответства на материалния закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Правило е изяснена фактическа обстановка, която се споделя и от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правнорелевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Правилен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията на чл.30 от ЗООРПСМ. Разпоредбата на чл. 52, ал. 3 от ЗООРПСМ препраща към реда в ЗАНН при установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления. В случая обаче субсидиарното приложение на ЗАНН е ограничено от предвидените в ЗООРПСМ норми, които се явяват специални по отношение на общите в ЗАНН. Такава е нормата на чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ в раздел II "Установяване на извършени противообществени прояви". С тази разпоредба изрично е предвидено, че наказателното постановление се издава от началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1. За установяване компетентността на издателя на санкционния акт е приложена Заповед № 229з-369/17.03.2022г.

Съгласно разпоредбата на чл.21, т.3 от ЗООРПСМ противообществена проява

(спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на [Наказателния кодекс](#) и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие като в т.3 като такава е предвидено нахлуване на спортния терен. В действителност в ЗООРПСМ няма легална дефиниция на понятието "спортен терен". По тази причина следва да се изхожда от целта на закона, а именно - да се опази общественят ред преди, по време и след провеждането на спортни мероприятия, както и нарушителите на този ред да претърпят негативни последици, изразяващи се в налагане на съответните наказания. Ето защо наред с другите видове противообществени прояви, описани в чл. 21 от ЗООРПСМ, законодателят е предвидил като такава и нахлуването на спортния терен.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че касаторът е осъществил противообществени прояви по смисъла на чл.26, ал.1 вр.чл.21, т.3 от ЗООРПСМ, а именно преодоляване на преградни приспособления, конструкции и съоръжения, намиращи се в спортния обект.

Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл.63в от ЗАНН, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал.4 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лева, изрично поискано в депозираните писмени бележки.

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.04.2024г., постановено по НАХД № 731/2024 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 8-ми състав.

ОСЪЖДА Р. Ж. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи на основание чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: